

III. völgyégi könyvfesztivál a bonyhádi Solymár Imre Városi Könyvtárban

2003. június 20. és 22. között rendezte meg könyvtárunk az immár hagyománnyá vált völgyégi könyvfesztivált. Kezdetektől fogva az volt a cél, hogy a Völgyesség szívébe, ebbe a kellemes kisvárosba elhozzuk és az érdeklődőknek átadjuk mindazt, ami meghatározza az egész ország kulturális és irodalmi életét. Éppen ezért minden évben az ünnepi könyvhét utáni hétfőjére tervezzük programunkat, így a kiadók legfrissebb kiadványaikkal jelenhetnek meg városunkban. Helyszíneként adott volt a könyvtár épülete, mely egykor a Perczel család kúriája volt, valamint az épület előtti park, amelyet sajnos az utóbbi években meglehetősen elhanyagoltak, mégis ideálisnak mutatkozott egy ilyen jellegű rendezvény lebonyolítására. Ebben az évben végre a város vezetősége is felismerte, hogy fontos megőrizni a park szépségét és kihasználni lehetőségeit. A rendezvény előtt alig egy nappal készült el a park rendezése, a városi fűtőmű dolgozóinak köszönhetően. Járdát építettek, padokat, szemeteseket telepítettek, és sok-sok virágot ültettek. Elkészült végre a parkban a közvilágítás, illetve a könyvtár díszvilágítását is megvalósították. Sőt, az évek óta működésképtelen szökőkutatót is megjavították.

Mindezt azért tartom fontosnak megemlíteni, mert nagymértékben hozzájárult rendezvényünk sikeréhez, hiszen még vonzóbbá vált a környezet, és természetesen sokan voltak kíváncsiak a megújult, megszépült parkra is. A másik nagyon fontos szem-

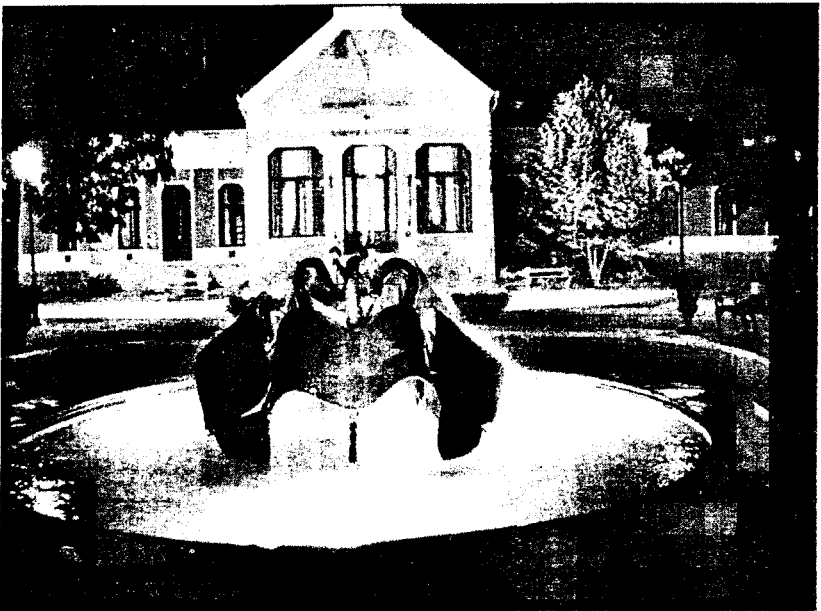
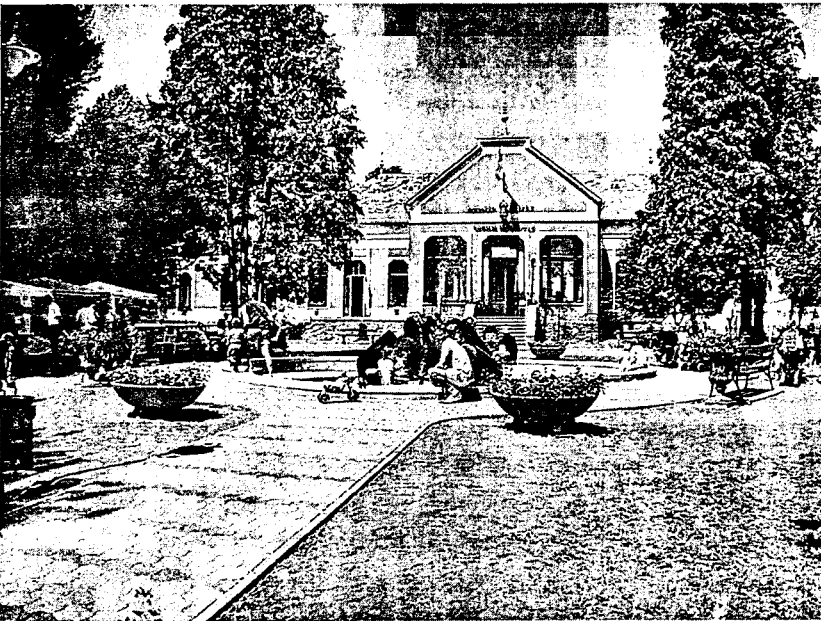
pont, hogy nemcsak a park rendezésében, de a könyvfesztivál előkészületeiben is szinte az egész város részt vett, így mindenki a magáénak érezhette a rendezvényt.

A korábbi években is arra törekedtünk, hogy a lehető legkulturáltabb szórakozást biztosítsuk az érdeklődőknek. Fel kellett ismernünk az évek során, hogy a közönség szórakozni, kikapcsolódni vágyik, tehát nyitni kellett a könnyedebb műfajok felé is. Hasonlóképpen jártunk a szponzorok kérdésével. Az elmúlt évekkel ellentétben most már beláttuk, hogy a programokhoz szükséges anyagi háttér nem teremthető meg támogatás nélkül. Ennek a feltétele az volt, hogy megjelent a támogatók neve a médiában és a helyszínen is. Természetesen továbbra is szem előtt tartottuk az igényességet mind a programok, mind a szponzorok vonatkozásában.

A rendezvényt június 20-án délután nyitotta meg *Potápi Árpád*, a város polgármestere, *Bölcsföldi Árpád*, a Fűtőmű vezetője (aki egyúttal ünnepélyesen a szökőkutatót is felavatta), illetve *Antal Mária*, a könyvtár igazgatója.

Weöres Sándor születésének kilencvenedik évfordulójára rajz- és fotópályázatot hirdettünk meg a megye minden iskolájában, illetve a megyei sajtóban. Felhívásunkra több száz pályamunka érkezett, többnyire általános iskolásoktól. A legjobb

rajzokat szintén a megnyitón díjaztuk. Első alkalommal adtuk át az ún. Veréb-díjat is, melyet a szándékaink szerint minden évben olyan személyek, vállalkozások kaphatnak meg, akik (vagy amelyek) rendhagyó módon „népszerűsítik” a könyvtárat. A Veréb-díjast *Nagy László*, állandó olvasónk köszöntötte. (A könyvtár fennállásának ötvenedik évfordulója alkalmából írt köszöntőjét már olvashatták a lap februári számában.)

A rendezvény három napjára a moderátori feladatokat igazi lokálpatriótaként *Barabás Éva*, az RTL Klub műsorvezetője vállalta. Szívvel lélekkel azon volt, hogy a rendezvény valóban sikeres és emlékezetes legyen. Rengeteg ötlettel állt elő, egy pillanatra sem hagyta, hogy a közönség figyelme lankadjon, és mindig újabb és újabb játékokat talált ki a gyerekeknek. Úgy gondolom, ezzel jelentősen hozzájárult rendezvényünk sikeréhez.

A fesztiválon huszonöt kiadó jelent meg régebbi és legújabb kiadványaival, melyek között minden érdeklődő találhatott kedvére valót. Aki nemcsak vásárolni szeretett volna, reggeltől estig találhatott megfelelő szórakozást.

Párhuzamosan zajlottak a különböző író-olvasó találkozók, előadások, kézműves foglalkozások, gyermekeknek, felnőtteknek egyaránt. Sokan éppen a bőség zavarával küszködtek, és választaniuk kellett, melyik program érdekli őket jobban. Akik teheték, ide-oda járkáltak a helyszínek között, és behallgattak mindegyikbe. Jól mutatja az érdeklődést az, hogy az előre megtervezett, berendezett helyszínek több esetben szűkösnek bizonyulnak. Ez okozott némi kellemetlenséget nem csupán az érdeklődőknek, de nekünk, könyvtárosoknak is. A vártnál lényegesen többen jöttek el, ennek pedig csak örülni tudtunk.

Természetesen a program gerincét az irodalom adta. Több kiadó hozta magával egyik-másik könyvének szer-

Supka Géza emlékkiállítás Székesfehérváron

zójét, akik aztán kedvet csináltak nekünk, egyszerű olvasóknak a műveikhez. Számomra a legnagyobb öröm az volt, hogy nem kizárólag a „nagy nevek” tudták megmozgatni az embereket. Ugyanúgy nagyon sokan voltak kíváncsiak az eddig ismeretlen első kötetesekre, illetve a helyi alkotókra is. Így fordult elő például, hogy *Lemle Zoltán* evangélikus lelkész első kötetének bemutatóján, illetve *Jókai Anna* könyvbemutatóján egyaránt telt ház volt. Eközben pedig másik két helyen hasonlóképpen zajlottak a programok.

Udvari Gábor Kináról mesélt nekünk, a gyerekek a színpadon játszottak, és a könyvsátrak sem ürültek ki, egy percre sem. A három nap alatt eljuthattunk *Szendró Szabolccsal* a Himalája csúcsaihoz, vagy *Régi Tamással*, aki fotóit is kiállította nálunk, Afrika legmélyébe. Nemcsak a felnőtteknek kedveskedtünk, a gyerekeket szintén író-olvasó találkozóval vártuk. *Babay Bernadette* és *Tarcsai Szabó Tibor* könyvbemutatói mellett részt vehettek az Országos Könyvmolyképző vetélkedőjén, illetve a Harry Potter Klub családi piknikjén. Gondoskodtunk a felhőtlen szórakozásról is, a *Bartina zenekar* rendezvényünkön mutatta be legújabb CD-jét, bemutatkoztak tüzes zsonglőrök, és itt jártak a *Langgaléta Garabonciások* is. A családi hangulat megteremtése érdekében – a korábbi hagyományoknak megfelelően – este családi piknikkel, szalonnasütéssel és borkóstolóval vártuk látogatóinkat.

Az itt felsorolt események természetesen csak kiemelések a teljes rendezvényből. Nem is az a célom, hogy a részletes programot ismertessem. Azért tartom fontosnak, hogy beszámoljak róla, mert örömmel tapasztaltam, hogy igenis van igény a kulturált szórakozásra, és vannak, akiknek még fontos a szellemi táplálék. Könyvtárosként úgy gondolom, hogy egyre inkább hozzátartoznak az ilyen tevékenységek is a munkánkhoz, hogy érdemes volt belevágni, és érdemes volt három éven keresztül dolgozni, küzdeni a program sikeréért. Most végre meghozta a gyümölcsét, minden nap több mint ezren voltak kíváncsiak ránk.

A rendezvény alatt készített felmérés szerint pedig szinte mindenki elégedett volt a programokkal. A legnagyobb elismerés, amit kaphattunk, hogy azóta is megállítják a könyvtár dolgozóit az utcán, hogy elmondhassák, milyen jól sikerült, és mennyire jól érezték magukat. Ennél több garancia nem is kell a jövő évi program sikeréhez. Mi már arra készülünk.

Vass Csaba
Bonyhád

Százhusz éve – pontosabban 1883. április 8-án – született Supka Géza, akit a szélesebb közvélemény elsősorban a könyvnapok megalapítójaként tart számon. Ezért is az idei könyvhéten rendezte meg a Vörösmarty Mihály Megyei Könyvtár a székesfehérvári Vörösmarty Teremben azt a kiállítást, amely – természetesen a teljesség igénye nélkül – igyekezett bemutatni a XX. századi magyar tudományosság és közélet e páratlanul sokoldalú személyiségét. (Huszonkét ötvénszer hetven centiméteres tablón és tizennégy nagyméretű vitrinben mutattuk be a leányától, *dr. Supka Magdolna* Széchenyi-díjas művészettörténészről kapott eredeti dokumentumokat és azokat a fénymásolatokat, amelyeket különböző könyvtárakból összegyűjtött könyvek, folyóiratok stb. alapján készítettünk.) A bemutatott anyagot kísérő szöveg, forgatókönyv helyett e rövid jegyzetben elsősorban a kiállított dokumentumokra utalva szeretnénk „láthatóvá” tenni a kiállítást. A kurzívval szedett szövegek minden esetben a kiállított tárgyakhoz kötődnek.

Supka Gézát származása, családja szinte predestinálta arra a polgári foglalkozású, értelmiségi létre, amelyet választott, s amely megadatott neki. (Részlet az 1938-ban betiltott *Literatura előfizetőihez írógéppel írt levélből*: „Elmondhatom: családom tagjai négyszáz esztendő óta tollal, szóval, karddal és iparosszerszámmal szolgálgják, védik, fejlesztik a magyar műveltséget”. Kép nagyapja fivérééről, *Supka Jeromos* zirci főapátról, családi fotók, érettségi bizonyítvány, igazolvány- és útleveleképek. Néhány személyes tárgya, csíptető, borotva, olló.) 1904-ben került a Magyar Nemzeti Múzeum régi-

